

عنوان مقاله:

اهمیت جامعه پذیری معماری در طراحی فضاهای عمومی شهری

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امین رستگار دولت آباد - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه سیرجان

سیدحمیدرضا سلیمانی پور - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه سیرجان

خلاصه مقاله:

انسان موجودی اجتماعی است که مطلوب و کمال وی زندگی به شکل جمعی می باشد. جامعه پذیری مجموعه روند و راهبردی می باشد که مقدمات زندگی جمعی وی را فراهم نموده و وی را مهبیای زیست اجتماعی می نماید. جامعه پذیری معماری نیز مشخصه ای است که زمینه تعامل و کنش متقابل اجتماعی را در طراحی فضاهای معماری و شهرسازی فراهم می آورد. مهمترین مشخصه فضای عمومی شهری مطابق معانی لغوی و کارکردی آن قابلیت استفاده جمعی و همگانی می باشد و لذا فضای عمومی شهری لازم است بستر ارتباط و استفاده جمعی شهروندان باشد. همچنین فضای عمومی شهری هنگامی تعریف پیدا می کند که به افزایش فرصت تعامل جمعی کمک نماید و بتواند باعث گردش درآمد و ارتباط جمعی شهروندان گردد. بنابراین جامعه پذیری معماری آنچنان اهمیتی در طراحی فضاهای عمومی شهری دارد که بدون وجود این مشخصه نمی توان نام فضای عمومی را بر آن نهاد. جامعه پذیری م معماری مجموعه دستاوردهای مهمی در راستای زندگی اجتماعی انسان دارد که اهم آن عبارتند از: ارتقاء روحیه همبستگی و حیات جمعی، افزایش حس تعلق به مکان، ارتقاء مشارکت جمعی، افزایش هویت جمعی، برقراری پیوندهای پایدار اجتماعی، بسترسازی پویای مدنی و بهبود امنیت عمومی.

کلمات کلیدی:

جامعه پذیری، اجتماع پذیری، کنش متقابل اجتماعی، تعامل اجتماعی، فضای عمومی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295076>

